

พื้นที่เสี่ยงต่อการโดนฟ้าผ่าส่วนใหญ่เกิดบริเวณบนภูเขาสูง ที่ไม่มีต้นไม้ปกคลุมมาก และในกระท่อมซึ่งตั้งอยู่บริเวณสถานที่โล่งแจ้ง บริเวณเหล่านี้ประชาชนควรหลีกเลี่ยงเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

อ.คัมสัน กล่าวถึงการสังเกตฟ้าผ่าที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ว่า ฟ้าผ่าเกิดจากสายฟ้าที่วิ่งอยู่ในก้อนเมฆมีทั้งประจุ บวกและลบแลบออกมาเพื่อหาวัตถุเหนี่ยวนำบนพื้นโลก ซึ่งทำให้เกิดฟ้าผ่า สามารถแยกปรากฏการณ์ฟ้าผ่าได้ด้วยลักษณะดังนี้ 1.ฟ้าผ่าขึ้นสังเกตจากเส้นสายฟ้าที่ผาลงมามีลักษณะผาลงจากกลางขึ้นไปบน ส่วนใหญ่เกิดจากตึกที่มีขนาดสูง 2.ฟ้าผ่าจากบนลงกลาง ซึ่ง 80% มักเกิดในรูปแบบนี้ และมีอันตรายต่อมนุษย์ สามารถสังเกตจากเส้นฟ้าผ่ามีลักษณะจากบนลงมาลง ขณะเดียวกันหากเห็นกลุ่มก้อนเมฆ กำลังเคลื่อนตัวมายังบริเวณที่ยืนอยู่ควรรีบหาที่กำบังเพราะเป็นอีกสัญญาณอันตราย

“อากาศของฟ้าผ่ามีกระแสไฟฟ้าที่สูงเทียบได้เท่ากับการผาหนึ่งครั้งสามารถทำให้หลอดไฟสว่างได้ถึง 2 นาที หากมนุษย์โดนโดยตรงมีโอกาสเสียชีวิตสูง แต่หากอยู่ในรัศมีอาจได้รับบาดเจ็บและหูหนวกได้”

ด้านคนที่ต้องขับรถขณะฟ้าผ่ามีโอกาสได้รับอันตรายน้อย เพราะเมื่อกระแสไฟฟ้าไหลผ่านมานหลังการจะไหลลงไปยังพื้นดิน แต่ในบางรายที่ผู้โดยสารนั่งอยู่ในกระบะหลังกลางแจ้งยอมทำให้เกิดอันตราย

อ.คัมสัน กล่าวทิ้งท้ายว่า อยากรู้ให้ประชาชนทำตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด เพราะหากประสบเคราะห์ร้ายเหล่านี้ย่อมไม่เป็นผลดีต่อตัวเอง ขณะเดียวกันต้องคอยสอดส่องดูแลบุตรหลานในช่วงที่ฝนตก เพราะเด็กหลายคนชอบออกไปเล่นน้ำฝนกลางแจ้ง

ดังนั้นหากทำความเข้าใจและรู้ถึงแนวทางแก้ไขจากการถูกฟ้าผ่า ย่อมเป็นผลดีต่อการดำรงชีวิตอย่างระมัดระวังจากภัยธรรมชาติ.

ปฐมพยาบาลเบื้องต้น... ช่วยชีวิตคนถูกฟ้าผ่า

การปฐมพยาบาลผู้ที่ถูกฟ้าผ่าคือ

1. หากหัวใจหยุดเต้น (ตรวจโดยเอาหูฟังที่หน้าอกหรือจับชีพจร) ให้ใช้วิธี “นวดหัวใจภายนอก” โดยเอามือกดตรงที่ตึ่งหัวใจใหญ่ลงไป 3-4 เซนติเมตร เป็นจังหวะ ๆ เทาจังหวะการเต้นของหัวใจ (ผู้ใหญ่วินาทีละ 1 ครั้ง เด็กเล็กวินาทีละ 2 ครั้ง) นวด 10-15 ครั้ง เอาหูแนบฟังครึ่งหนึ่ง

2. หากไม่หายใจ (ตรวจโดยการขยายของซี่โครง และหน้าอก) ให้ใช้วิธีเป่าลมเข้าทางปากหรือทางจมูกของผู้ป่วย โดยการเป่าปาก จับผู้ป่วยนอนหงาย ไขหัวแม่มือวางปลายคางผู้ป่วยให้ปากอ้าออก หากมีเศษอาหารหรือวัสดุใด ๆ ไหลลงออกให้หมด แล้วจับศีรษะให้งอขึ้นมา ๑ ผู้ช่วยเหลืออาปากแล้วประกบกับปากผู้ป่วยให้สนิท และเป่าลมเขาไปอย่างแรงจนปอดผู้ป่วยขยายออก (ซี่โครงและหน้าอกพองขึ้น) แล้วปล่อยไหลมหายใจของ ผู้ป่วยออกเอง แล้วเป่าอีก ทำเช่นนี้เป็นจังหวะ ๆ เทากับจังหวะหายใจปกติ (ผู้ใหญ่วินาทีละ 12-15 ครั้ง เด็กเล็กนาทีละ 20-30 ครั้ง) ถ้าเป่าปากไม่ได้ให้ปิดปากผู้ป่วยแล้วเป่าเขาทางจมูกแทน

ถ้าผู้ป่วยหัวใจหยุดเต้นและไม่หายใจด้วย ให้นำนวดหัวใจสลับกับการเป่าปาก ถ้ามีผู้ช่วยเหลือเพียงคนเดียวก็ให้เป่าปาก 2 ครั้ง สลับกับการนวดหัวใจ 15 ครั้ง หรือถ้ามีผู้ช่วยเหลือสองคน ก็ให้นำนวดหัวใจสลับกับการเป่าปากเป็นทำนองเดียวกัน โดยเป่าปาก 1 ครั้ง นวดหัวใจ 5 ครั้ง การปฐมพยาบาลนี้ ต้องรีบทำทันที หากช้าเกินกว่า 4-6 นาที โอกาสที่จะฟื้นมีน้อย ขณะพาส่งแพทย์ก็ควรทำการปฐมพยาบาลไปด้วยตลอดเวลา.

ขอขอบคุณเนื้อหาข่าว คุณภาพดี โดย: หนังสือพิมพ์เดลินิวส์